

Паниум — Рақами Ду

Болоравӣ ва суқути подшоҳи Ҷануб

Jeff Pippenger

2025-02-27

Мо мақолаи гузашта бо чунин суҳанон анҷом додем: «Оятҳои 10–15 се ҷанги ниёбатиро ифода мекунам, ки аз ҷониби подшоҳи шимол, кудрати папӣ, аз соли 1989 то қонуни якшанбе ба анҷом расонда мешаванд». Ин се ҷанги ниёбатӣ бо муайян кардани Иёлоти Муттаҳида дар ояти 40 ҳамчун «аробаҳо, киштиҳо ва саворагон» оғоз меёбанд.

Ҷанги навбатии ниёбатӣ, ки дар ояти 11 тасвир ёфта, иҷроӣ таърихӣ он дар Ҷанги Рафия дар соли 217 то милод ба амал омад, миёни Птолемейи IV Филопатор, подшоҳи ҷанубӣ аз Миср, ва Антиохуси Бузург, ки инчунин Антиохус Магнус номида мешавад, аз империяи Селевкиён буд. Антиохус ояти 10-ро иҷро карда буд, вақте ки ӯ ба хоҳири шикасти подшоҳии шимолии худ ва аз даст рафтани мулкҳои аз Миср интиқом гирифт ва тамоми сарзаминҳоеро, ки подшоҳии ҷанубӣ қаблан аз подшоҳии ӯ тасарруф карда буд, бозпас гирифт. Ӯ чунин кард, вале дар сарҳади Миср бозистод; ҳамин тавр, ояти 10-ро иҷро намуда, тимсоли соли 1989 гардид.

Аммо писарони ӯ барангехта хоҳанд шуд ва тӯдаи қувваҳои бузургеро ҳам хоҳанд овард; ва яке аз онҳо албатта хоҳад омад, ва мисли сел фаро гирифта гузашта меравад; пас ӯ боз хоҳад гашт ва барангехта хоҳад шуд, ҳатто то қалъаи ӯ. Дониёл 11:10.

Ҷанги дуҷуми вақилӣ ҷанги Рафия буд. Рафия маънои сарзамини марзиро дорад. Он майдони ҷанг нуқтаеро нишон медиҳад, ки дар он Антиохус ҳамлаи пешини худро, ки дар ояти 10 зикр шудааст, қатъ карда буд. Се ҷанги вақилӣ бо ҳақиқат идора мешаванд, ба ин маъно ки ҷанги якуми вақилӣ бо ҷанги охири вақилӣ мувофиқат мекунад. Ҳар се ҷанг — оятҳои 10, 11, ва сипас ҷанги сеҷуми оятҳои 13–15 — дар иҷрошавии ибтидоии худ аз ҷониби ҳамон як шахсияти таърихӣ бурда мешаванд. Антиохуси Бузург дар ҳар яке аз ин се ҷанг ҳузур дорад ва онҳоро аз лиҳози нубувват ба як хатти воҳид мепайвандад. Антиохус дар ҷанги якум ва охири пирӯз мешавад, аммо на дар ҷанги миёна, ки дар он подшоҳи ҷануб ғолиб меояд.

Ҳамон тавре ки Рафия маънои сарзамини марзиро дорад, Украина низ чунин аст. Ҷанги дуҷуми ноибӣ, ки нахуст дар Ҷанги Рафия иҷро гардида буд, ҳоло дар ҷанги Украина иҷро мегардад. Владимир Путин подшоҳи ҷануб аст, вориси нубуввати нахустин подшоҳи ҷануби муосир, Владимир Ленин. Путин борҳо иддао кардааст, ки воқуниши Русия ба Украина бар асоси як созишномаи баҳсбарангез аст, ки мутобиқи он, ҳангоми аз нав муттаҳид шудани Олмон, НАТО минбаъд ба қаламрави собиқи ИҶШС густариш намеёфт. Ангезаи Путин ангезаи Батламиусро дар оятҳои 5–9 ва ангезаи Наполеонро дар соли 1797 инъикос мекунад. Ҳар сеи ин подшоҳони ҷануб амалҳои худро бар зидди подшоҳи шимол бар асоси як паймони шикасташуда сафед мекунам.

Мувофиқи Ишаё 23, фоҳишаи Сӯр, ки қудрати папагиро намояндагӣ мекунад, барои ҳафтад сол фаромӯш хоҳад шуд, монанди айёми як подшоҳ, — даврае ки борҳо нишон дода шудааст, ки вақти ҳукмронии салтанати шашуми пешгӯии Китоби Муқаддас, яъне ҳайвони заминии Ваҳй 13 (Иёлотӣ Муттаҳида), мебошад.

Ва дар он рӯз чунин хоҳад шуд, ки Сур ҳафтад сол фаромӯш хоҳад гардид, мувофиқи рӯзҳои як подшоҳ; ва баъд аз анҷоми ҳафтад сол Сур мисли фоҳиша суруд хоҳад хонд. Барбатеро бигир, гирди шаҳр бигард, эй фоҳишаи фаромӯшшуда; оҳанги дилангез бинавоз, сурудҳои бисёр бихон, то ки туро ба ёд оваранд. Ва баъд аз анҷоми ҳафтад сол чунин хоҳад шуд, ки Худованд аз Сур тафакқуд хоҳад кард, ва ӯ ба музди худ боз хоҳад гашт, ва бо ҳамаи мамолики ҷаҳон бар рӯи замин зино хоҳад кард. Ишаё 23:15–17.

Давраи рамзии ҳафтадсола аз соли 1798 то қонуни якшанбе тӯл мекашад, ки ҳамон таърихест, ки дар ояти 40 тасвир ёфтааст. Танҳо дар поёни ин ҳафтад сол, ё бо наздик шудани қонуни якшанбе, фоҳиша боз падидор мегардад. Ба ин сабаб, ҷанги се муҳориба дар оятҳои 10–15 аз ҷониби намояндаи қудрати папагӣ анҷом дода мешавад, зеро вай дар ин давра ба таври набавӣ фаромӯш шудааст.

Дар ҷангҳои ноибонаи аввал ва охир, подшоҳи шимол бар подшоҳи ҷануб ғолиб меояд. Дар ҷанги миёна, подшоҳи ҷануб бар подшоҳи шимол ғолиб меояд. Ҷанги Рафия иҷроӣ ибтидоии таърихӣ ояти 11 буд, ва ин оят ва иҷроӣ таърихӣ он ду шоҳидро ташкил медиҳанд, ки бояд бо порчаҳои мувозии давраи сеюним рӯзи нубуввати ҳукмронии Руми папавӣ якҷо карда шаванд. Ҳамин тавр, ду порчаи Навиштаҷот дар дохили Дониёл 11, ҳамроҳ бо иҷроҳои таърихӣ онҳо, хусусиятҳои нубуввати ҷанги сарҳадӣ ояти 11-ро баён менамоянд, ки нахуст дар Ҷанги Рафия иҷро шуд ва сипас бори дигар дар замони охир, дар соли 1798.

Ин сатрҳои шаҳодат бар он устувор мемонанд, ки Владимир Путин охири Владимир-и шоҳи ҷануби муосир аст. «Владимир» аксаран ба маънои «ҳокими ҷаҳон» муайян карда мешавад, аммо вожаи мир ҳамчунин ба дурустӣ маънои «ҷомеа»-ро дорад. Пас, Владимир маънои «ҳокими ҷомеа» ё «ҳокими коммунизм»-ро медиҳад. Путин иштироки худро дар масъалаи Украина бар асоси як созишномаи шикасташуда муаррифӣ мекунад, ки нигарониҳои ӯро дар бораи пешравии НАТО берун аз марзҳои, ки пас аз муттаҳидшавии Олмон мувофиқа шуда буданд, дар бар мегирифт. Самти амалкарди Путин ба ҳамон андоза бар зидди НАТО ва Иттиҳоди Аврупо нигаронда шудааст, ки бар зидди Зеленский ва Украина. Таҷовузи НАТО ва Иттиҳоди Аврупо ба қаламраве, ки Путин исрор меварзад бояд аз НАТО озод мемонд, ба ғзаби Птолемей монанд аст, вақте ки шоҳи Селевкӣ маликаи мисрии арӯсро канор гузошта, ба назди ҳамсари пешинаи худ бозгашт. Он паймони шикаста ба пеш ба Паймони шикасташудай Толентино дар соли 1797 ишора мекард. Дар Дониёл 11, вақте ки шоҳи ҷануб бар шоҳи шимол ғолиб меояд, ин бо як паймони шикаста иртибот дорад.

Ин аҳдномаи шикасташуда ба ноҳостагии Иттиҳоди Аврупо оид аст, ки ҳангоми муттаҳид шудани Олмон густариши НАТО-ро берун аз ҳудудҳои он маҳдуд созад. Ба ин маъно,

Путин, подшоҳи чануб, дар набард бар зидди подшоҳи шимол қарор дорад, ки тавассути қудрати намояндааш муаррифӣ мешавад. Ҳамон тавре ки фашистони Чанги Дуюми Чаҳонӣ намояндаи Калисои Католикӣ буданд, фашистони Украина рамзи чанги дуюми намояндагии оятҳои 10–15 мегарданд. Се чанги чаҳонӣ ва се чанги намояндагӣ — ва дар ҳар ду хат, фашистҳо дар ҷараёни муноқишаи миёна намояндаи ивазкунандаи Калисои Католикӣ мебошанд.

Дар се иҷрои аслии таърихи ин чангҳои ниёбатӣ, Антиохуси Магнус дар ҳар як набард ҳузур дошт. Борҳо нишон дода шудааст, ки ҷӣ гуна этимологияи «Антиохус» ва рамзшиносии вобаста ба подшоҳии Селевкиён ҳамчун подшоҳи шимол Антиохусро ҳамчун рамзи зиддимасеҳ — попи Рум — муайян мекунанд. Аммо дар таърихи ин се чанги ниёбатӣ, ғоҳишаи Тир фаромӯш шудааст, бинобар ин рамзи «поп», ки дар номи «Антиохус» ифода ёфтааст, қудрати ниёбатии ӯро ифода мекунанд. Дар набардҳои аввал ва охир, ин Иёлоти Муттаҳида аст, ки ошкоро фармони Румро ба ҷо меорад. Дар ояти 11, қудрати ниёбатӣ нозизми Украина аст, аммо ин киштиҳо ва аробаҳои Иёлоти Муттаҳида буданд ва ҳастанд, ки Зеленскийро дар ҷанг устувор нигоҳ доштаанд. Дар сатҳи зоҳирии чанги дуюми ниёбатӣ, Иёлоти Муттаҳида пинҳон аст, ҳамон тавре ки поп дар давоми ҳафтод соли Ишаъё 23 пинҳон аст. Иёлоти Муттаҳида дар ҳуди ҳамон таърихе пинҳон аст, ки дар он тамоми хусусиятҳои ҳайвонро инкишоф медиҳад; аз ин рӯ, аз нигоҳи нубувватӣ мувофиқ аст, ки ҳамин ки чанги дуюми ниёбатӣ оғоз ёфта бошад, Иёлоти Муттаҳида бо қудрати ниёбатии нозизм дар Украина пӯшида гардад, ҳарчанд то вақти ҳалокати онҳо ҳамин тавоноии низомӣ ва иқтисодии ҳайвони замин аст, ки Украинаро устувор нигоҳ медорад.

Вақте ки подшоҳи чануб ба Бобил рафта, подшоҳи шимолро асир гирифт, ва ҳамчунин вақте ки генерал Бертъе папаро асир гирифт, ӯ рост ба Ватикан даромад, ки ин нишон медиҳад чанги Украина бо пирӯзии Путин дар он лаҳзае ба поён хоҳад расид, ки ҳар гуна муқовимат аз ҷониби Украина аз миён бардошта шуда бошад. Подшоҳие, ки Птоломей тасарруф кард, Бобил буд, ва подшоҳие, ки Наполеон тасарруф кард, Бобили рӯҳонӣ буд. Пас, подшоҳии Зеленский бо он тобеоне ифода меёбад, ки ӯро дастгирӣ мекунанд. Акнун, ки Трамп дастгирии аробаҳо, саворагон ва киштиҳои ҳайвони заминро бозпас гирифтааст, такаҷоҳи Украина Иттиҳоди Аврупо аст, ҳамон гурӯҳе ки намехост иддаҳои Путинро дар бораи аҳдномаи шикасташуда вобаста ба пешравиҳои НАТО бишнавад.

Фалсафае, ки роҳнамои евро-кратҳои Иттиҳоди Аврупо мебошад, ҳаракати «Гринпис» аст. Аз ҳамин сабаб, Зеленский маънои «сабз»-ро дорад. Зеленский сардори рамзии ҷангталабони Иттиҳоди Аврупо аст, ки онҳоро дастури аҳмақонаи ҷаҳонии экологизм роҳнамоӣ мекунанд. Вақте ки чанги Украина ба поён мерасад, Путин на танҳо пирӯзӣ бар Украина, балки бар тамоми Иттиҳоди Аврупо ва НАТО-ро ҷашн хоҳад гирифт.

Аз ин рӯ, се чанги ниёбатӣ нишонаи ҳақиқатро доро мебошанд. Дар чанги ниёбатии аввал ва охири подшоҳи чануб ба воситаи иттиҳоде миёни ҳайвони баҳрӣ ва ҳайвони заминӣ, ки дар Ваҳй боби сиздах зикр шудаанд, мағлуб мегардад. Дар оғоз, пирӯзии подшоҳи шимол ба василаи иттиҳоде миёни попи муҳофизакори Ватикани I, ки дар заминаи асрори Фотима дар ривоятҳои католикӣ попи сафед ё неқ шумурда мешавад, ба амал оварда шуд. Попи кунунӣ,

ки ҳангоми навиштани ин матн дар бистари марг қарор дорад, попи либерали Ватикани II аст, ки дар заминаи асрори Фотима попи сиёҳ ё бад шумурда мешавад.

Ояти чордахум муайян месозад, ки ҳангоме ки «ғоратгарони қавми ту», ки худро боло мебардоранд ва фурӯ меафтанд, ба таърихи нубувват ворид мешаванд, рӯё барқарор мегардад. Дар иҷрои оятҳои сездарум то понздаҳум дар Ҷанги Панийум дар соли 200 то милод, Руми бутпараст худро ба масъалаҳои марбут ба ҳамон ҷанг ворид сохт. Дар он се ояте, ки ба Ҷанги Панийум дахлдоранд, ояти чордахум муайян месозад, ки рӯё ба воситаи Рум барқарор мегардад.

Дар Ҷанги Панийум, дар таърих, як папаи сафеди мухофизакори Ватикан I бо охирин аз ҳашт президенти, ки дар давраи Рейган оғоз ёфтанд, ҳампаймон хоҳад шуд; он шахс қаблан бо як папаи мухофизакори Ватикан I иттиҳод баста буд. Онҳо ин корро дар соли 1989 анҷом доданд, то Иттиҳоди Шӯравии собиқро сарнагун созанд, ва дар анҷом низ ҳаминро хоҳанд кард, то ҳокими охирини ҳамон подшоҳиро сарнагун намоянд.

Дар солҳои Рейган ва бо иттиҳоди папа Юҳанно Полуси II ва Иёлотҳои Муттаҳидаи Амрико, Юҳанно Полуси II ба он бовар расид, ки ӯ ҳамон папаи неки пешгӯиҳои Фотима мебошад. Бо ангезаи ҳамин эътиқод ӯ ба сафарҳои ҷаҳонӣ оғоз кард, то он чиро, ки ба фаҳми ӯ иҷрои пешгӯиҳои Фотима буд, тарғиб намояд. Бо ин кор ӯ ба серсафартарин папа дар таърих табдил ёфт, ҳамчунин ба шинохтатарин папаи тамоми даврон, зеро ӯ пешгӯии боби сездаруми Ваҳиро ба иҷро мерасонид, ки замоне хоҳад омад, ки тамоми ҷаҳон аз паси ҳайвон ба ҳайрат хоҳад рафт. Симои умумии папа Юҳанно Полуси II намунаи папаи мухофизакори Ватикани I аст, ки бо охирин президенти Иёлотҳои Муттаҳидаи Амрико ба иттиҳод мебарояд.

Бинобар ин, яке аз вижаҳои нубуввати попи муосири замони Рейган он аст, ки нуктае вучуд дорад, ки дар он симои оммавии ӯ ҳамчун аломати роҳи нишон дода мешавад. Он аломат дар ояти чордахум аст, ҳангоме ки ғоратгарони қавми ту рӯёро барпо менамоянд. Поп Юҳанно Павлуси II он вижагии нубувватиро ба анҷом мерасонад, ки попест, ки тамоми ҷаҳон аз пайи ӯ ба ҳайрат афтод; ба ин васила ба пеш ишора мекунад, ба сӯи попи мухофизакори Ватикан I дар охирамон, ки бо Трамп ба иттиҳод мебарояд. Вақте ки ин рӯй медиҳад, рӯё барпо мегардад, ва он чизе ки рӯёро барпо месозад, ин аст, ки поп худро ба таърихи Панийум ва ба соли 200 то милод ворид мекунад.

Оғози ҳашт президент анҷоми ҳашт президентро тасвир мекунад, ва рост пеш аз қонуни якшанбе дар ояти шонздаҳ, Ҷаҳонии Сур, ки фаромӯш шуда буд, ба таърихи ошкор бозмегардад, ҳангоме ки бо ҳамтои Рейган, Доналд Трамп, иттиҳод мебардад. Онҳо якҷоя, чунон ки бо иттиҳоди Антиохус ва Филиппи Мақдунӣ ифода ёфтааст, насли ниҳонии подшоҳии ҷанубро, ки бо подшоҳи кӯдак Птолемей намояндагӣ мешавад, сарнагун мекунад. Кӯдак дар нубуввати Китоби Муқаддас рамзи насли ниҳонӣ аст, ва баъд аз ҷанги Украина, Путин таърихи подшоҳони ҷанубро такрор хоҳад кард, ки аз пирӯзиҳои низомӣ боло бардошта мешаванд ва дар навъе аз мушкили миёни калосо ва давлат роҳи худро гум мекунад.

Пас, ояти даҳум, ки соли 1989 ва ҷанги аввали ноибро намояндагӣ мекунад, ибтидо, ё ҳарфи аввали алифбои ибрӣ мебошад. Ҷанги Рафия дар ояти ёздаҳум, ки ҷанги Украина ро намояндагӣ мекунад, ҳарфи сенздаҳуми алифбои ибрӣ аст. Рақами 13 рамзи исён аст, ва лашкари ноиб дар ҷанги Украина нозиҳо мебошанд, ки рамзи аълои исён дар ҷаҳони муосир ҳастанд. Паниум ҳарфи охири алифбои ибрӣ аст, ки аз бисту ду ҳарф иборат мебошад. Пас, калимаи ибрии «ҳақиқат», ки бо якҷо овардани ҳарфҳои аввал, сенздаҳум ва бисту дууми алифбо барои сохтани калимаи ибрии «ҳақиқат» падида меояд, сохтори ин се ҷанги ноибро ҳамчун ҳақиқат муайян мекунад. Ҳарфи бисту дуум ва охири алифбои ибрӣ рамзи илоҳиятест, ки бо инсоният якҷо шудааст, ва иҷрои Ҷанги Паниум дар ояндаи наздик дар давраи раёсати ҷумҳури Трамп сурат мегирад. Трамп бисту дуумин президентест, ки ду давра хизмат кардааст.

Паниум шохидии дуборае дорад ба як иттиҳоди дугона, ва дар ҳар ду ишора ин иттиҳод иттиҳодеро ифода мекунад, ки муносибати иерархиро байни ду тараф муайян месозад. Иттиҳоди байни Филиппус ва Антиохус стратегӣ буд ва ба муқобила бо нуфузи Птолемейҳо ва Рум дар баҳри Миёназамини шарқӣ равона гардида буд. Бо вучуди ин, ҳамкориҳои онҳо бар ҳуди Ҷанги Паниум мутамарказ набуд — Антиохус ин юришро мустақилона, бидуни иштироки мустақими низомии Филиппус, анҷом дод. Нақши Филиппус бештар ғайримустақим буд; ӯ бо баста нигоҳ доштани ҳампаймонони румӣ ва птолемейӣ дар Юнон ва ҳавзаи Эгей аз ҷиҳати сиёсӣ ва стратегӣ дастгирӣ мерасонд ва ба Антиохус имкон медод, ки диққати худро ба Кӯло-Сурия равона созад. Ҳамаи муаррихон муайян мекунанд, ки Антиохус дар ин иттиҳод қудратмандтартар буд ва танҳо ҳуди Антиохус буд, ки дар амал он ҷангро пеш бурд. Иттиҳоди онҳо ба минтақаи фарохтаре марбут буд, ки бо салтанати пешини Искандар вобаста буд. Пас, ин иттиҳод роҳбари аъло ва зердасти камтареро дорад, чунон ки номи Қайсария-Филиппӣ инро ифода мекунад, ки номи Паниум дар замоне буд, ки Масех дар миёни одамон қадам мезад. Бинобар ин, Қайсария-Филиппӣ бо Антиохус ва Филиппус мутобиқат мекунад, зеро Қайсар дар ин иттиҳод қудратмандтартар буд, чунон ки инро ҳам Қайсар Августус ва ҳам Ҳиродус Филиппуси тетрарх рамзӣ месозанд.

Калимаи «Тетрарх» маънои ҳоким бар чорякро дорад. Қайсар бар тамоми подшоҳӣ ҳукмронӣ мекард, ва Филипп бар чоряке аз як қаламрав ҳукм меронд; бинобар ин, рамзи Филипп дар иттиҳодҳои Паний ва Қайсарияи Филиппӣ дар муносибате субъективӣ қарор мегирад. Дар Ҳиродус Филипп мо рамзи ду хати насабро мебинем, ки ҳар ду рамзҳои муносибати аҳди шикаста бо Худо мебошанд. Мо ҳамчунин аксу садои як чоряки тақсим шудани подшоҳии Искандарро ба чор қисм, ё чор тетрарх, мебинем. Филипп маънои дӯстдори аспҳоро дорад.

Дар ҷанги Паниум, ки дар поёни ҷанги Украина ба иҷро мерасад, Антиохи Бузург, яъне Иёлотӣ Муттаҳида, Русияро мағлуб хоҳад кард ва ба иттиҳоде бо як бозигари хурдтаре, ки бо Филипп намояндагӣ мешавад, дохил хоҳад шуд. Он бозигари хурдтар даргир хоҳад буд, вале на бевосита дар ҳуди ҷанг. Ҷанг миёни ИМА ва Путин хоҳад буд, ва зоҳиран бевосита бо як баҳси динӣ вобаста хоҳад буд, ки аз озурдагӣ ва такаббури Путин ба вучуд омадааст, чунонки ҳам Птолемейи IV Филопатор пас аз ҷанги Рафия, ва ҳам подшоҳ Уззиеи Яҳудо

онро тасвир мекунад. Птолемей ва Уззия подшоҳони ҷанубӣ буданд, ки бо муваффақияти низомии худ ба такаббур бардошта шуданд ва пас аз он хостанд кори муқаддасро ба ӯҳда гиранд, ки бояд танҳо аз ҷониби қоҳинон анҷом дода мешуд. Уззия барои кӯшиши худ ба маҳав гирифта шуд, ва Птолемей дар ҳашм 50,000 яҳудиёро дар Искандария ба ҳалокат расонд.

Ояти сздаҳум ҷанги миёни насли ниҳонии шоҳи муосири қомеа, ё коммунизм, яъне Русияҳои Владимир Путин ва Иёлоти Муттаҳидаи Амрико муайян мекунад. Трамп дар ин ҷанг ғолиб меояд, аммо ӯ ин қорро бо як ҳампаймон аз қисми қоруми подшоҳӣ анҷом медиҳад, ки дар асл дар ҳуди ҷанг ҳузур надорад. Мо, қунон ки рӯйдодҳои қорӣ шаҳодат медиҳанд, ба анҷоми ояти ёздаҳум наздик ҳастем. Путин бар Украина, ки бо Рофие тасвир шудааст, ғалаба хоҳад қард. Сипас ӯ, қунон ки Уззие ба сабаби маҳав то рӯзи марғаш ба ҳонае гузошта шуд, ба таназзули тадриҷии худ оғоз хоҳад қард. Баъд аз пирӯзии ӯ дар Рофие дар соли 217 то милод, ҳукмронии Птолемей IV Филопатор ба сабаби фасод, исрофқорӣ ва тақя ба мушовирони беинсоф рӯ ба таназзул ниҳод. Ӯ дар соли 204 то милод даргузашт; эҳтимолан аз ҷониби вазиронаш, Сосибий ва Агафокл, қушта ё заҳролуд қарда шуд, ҳамқун қисми дасисае барои таъмини қудрат барои писари ҳурдсоли ӯ, Птолемей V. Ин анҷоми пурушӯб ноустуворӣ ва фитнаеро, ки дар дарборҳои шоҳии эллинистӣ маъмул буд, инъикос мекунад ва нуқтаи ғардиши муҳимро дар таназзули Мисри Птолемейӣ нишон медиҳад.

Хусусияти иҷрои рӯҳонии подшоҳи ҷануб, ки онро иҷроҳои айнӣ, ки дар муқориза барои ҳукмронии қаҳон пас аз марғи Искандар ба вуқӯъ пайвастанд, пешнамун месохтанд, «инқилоб» аст. Фаронса дар давраи Инқилоби Фаронса подшоҳи рӯҳонии ҷануб меғардад. Подшоҳи муосири ҷануб, Русия, дар Инқилоби Русия ба вучуд омад. Қунон ки фалсафае, ки дар Инқилоби Фаронса ворид ғардид, аз бесарумонии Инқилоби Фаронса то ба коммунизми инқилоби шӯравӣ тақомули ҳурро ёфт, ин низ хусусияти подшоҳи ҷануб аст. Коммунизм ба воситаи инқилобҳо дар саросари қаҳон паҳн шуд.

Дар замони муосир, СИА тавастути истифодаи созмонҳои ғайриҳуқуматӣ барои сарнагун сохтани миллатҳо дар саросари қаҳон амал қардааст, ва нақшаи қадам ба қадаме, ки онҳо борҳо ба қор бурдаанд, ҳамон қизест, ки «инқилобҳои ранга» номида мешавад. Подшоҳи ҷануб қудрати аждаҳост, ва глобалистҳо низ қудрати аждаҳо мебошанд, ва инқилобҳои рангаи СИА нишонаҳои қудрати аждаҳо мебошанд. Таърихи Фаронса ҳамқун подшоҳи рӯҳонии ҷануб дорои таърихи вижаест, ки анҷоми он ҳатти маҳсули пешгӯиро муайян мекунад.

Он анҷомро Наполеон тақассум мекунад. Инқилоби Фаронса оғози Фаронса ҳамқун подшоҳи ҷанубро нишон медиҳад, ва Наполеон анҷоми онро нишон медиҳад. Таърихнигорон силсилае аз марҳилаҳоро муайян мекунад, ки Наполеонро ба Ватерлоояш расониданд, ва ба ин васила анҷоми тадриҷии нахустин подшоҳи рӯҳонии ҷанубро муайян менамоянд, бар ҳилофи Бобил ва Балшасар, ки дар як шаб тасарруф шуданд. Аввалин Владимирӣ подшоҳи муосири ҷануб, Владимир Ленин, дар тӯли ду сол бар асари силсилаи сактаҳои мағзӣ фавтид. Баъзеҳо таҳмин мекунад, ки Иосиф Сталин ўро заҳролуд қарда буд, ҳамон тавре ки баъзеҳо таҳмин мекунад, ки Птолемейи IV аз ҷониби мушовиронаш

заҳролуд шуда буд. Анҷоми подшоҳи муосири ҷануб, ки бо Иттиҳоди Шӯравӣ намояндагӣ мешуд, низ тавассути як инқилоб анҷом ёфт.

Эътирози Маскав, ки ба заволи ИҶШС мусоидат кард, муқовимати азими оммавӣ дар ҷараёни Қудатои августи соли 1991 буд (19–21 августи 1991). Ин воқеа, ки марказаш ҳимояи «Кохи Сафед» ва роҳбарии Борис Елсин буд, мустақиман мавқеи саҳтгирони шӯравиро заиф сохт, нозукии режими ошкор намуд ва ғурупошии ИҶШС-ро суръат бахшид. Гарчанде ки эътирозҳои пештара дар Маскав (масалан, 1987–1990) ва «Роҳи Балтик» (1989) заминаи шиддатёбии рӯйдодхоро фароҳам оварда буданд, эътирозҳои августи соли 1991 нуқтаи ҳалқунандаи гардиш дар Маскав буданд, ки ба барҳам хӯрдани Иттиҳоди Шӯравӣ то охири соли 1991 анҷомиданд. Оғози Русия ҳамчун подшоҳи ҷануб ҳам бо инқилоб оғоз меёбад ва ҳам бо инқилоб анҷом меёбад. Поёни ИҶШС парокандашавии тадриҷии подшоҳӣ буд, чунон ки бо Птолемей, Узийе, Наполеон ва ҳатто Владимир Ленин низ чунин буд. Поёни Путин сукути тадриҷӣ аст, ки ҳамон замон оғоз меёбад, ки ҷанги Украина ба анҷом расад. Поёни ӯ дар Ҷанги Паниум ба вуқӯъ меояд, вақте ки ИМА идораи подшоҳиро ба даст мегирад, дар ҳоле ки аз муттаҳиде дастгирӣ мегирад, ки дар асл ҳуди он дар ҷанг ҳузур надорад.

Мо ин силсилахоро дар мақолаи баъдӣ идома хоҳем дод.